

SPRAWOZDANIE

Likwidatora Art „B” Spółki z o.o. Eksport-Import w likwidacji

z siedzibą w Katowicach

z działalności Spółki w 2011 roku.

1. Charakterystyka jednostki.

421

Spółka Art „B” została zawiązana umową sporządzoną w formie aktu notarialnego w dniu 10 lutego 1989 roku w b. Państwowym Biurze Notarialnym w Cieszynie (Repertorium A numer: 261/1989) i wpisana do rejestru handlowego prowadzonego w Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej w dziale „B” pod numerem H-668, (postanowienie w/w Sądu Wydział II Cywilny z dnia 4 maja 1989 r. sygnatura akt Ns Rej. H-273/89), pod firmą: **Art „B” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Cieszynie.**

Jej pierwszymi współnikami byli: Bogusław Bagsik, Franciszek Juroszek, Joanna Filak i Jerzy Pagieta.

Wspólnicy ustanowili pierwszy zarząd w składzie:

- Bogusław Bagsik – prezes,
- Franciszek Juroszek – wiceprezes.

Skład osobowy współników ewoluował, co związane było głównie z podwyższaniem kapitału zakładowego Spółki, jak również ze sprzedażą udziałów w Spółce przez jej współników. W ten sposób udziały w podwyższonym kapitale obejmowali: Marek Doliński, Jan Kiwit oraz Andrzej Gąsiorowski.

Pierwotną siedzibą Spółki było miasto Cieszyn.

Kapitał zakładowy wynosił początkowo 10,00 zł (po denominacji), a następnie (od 15 listopada 1989 roku) 100,00 zł oraz 12.000.100,00 zł (od 1 lipca 1991 roku), by na wniosek likwidatora Art „B” postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 22 grudnia 1994 roku sygn. akt Ns Rej. 926/94 zostać wykreślonym z rejestru handlowego i uznanym jako bezpodstawny i powrócić do wartości 100,00 zł.

Najogólniej rzecz ujmując przedmiotem działalności Spółki było wykonywanie szeroko pojętej działalności usługowej, produkcyjnej oraz handlowej we wszystkich formach, w tym również zagranicznego pośrednictwa handlowego w zakresie artykułów przemysłowych i rolno-spożywczych.

Uchwałą Zgromadzenia Wspólników z dnia 3 stycznia 1992 roku (rep. A 55/92) sporządzoną w formie aktu notarialnego we Wrocławiu przed notariuszem Michałem Grajnerem z siedzibą Kancelarii Notarialnej w Katowicach przy ul. Gliwickiej 15, Spółka Art „B” została postawiona z dniem 1 stycznia 1992 roku w stan likwidacji. Postanowiono również o rozwiązaniu Spółki po jej likwidacji.

Fakt otwarcia likwidacji został wpisany do odpowiednich rejestrów podmiotów gospodarczych (postanowienie z dnia 15 października 1992 r. Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej Wydział VI Gospodarczy).

Likwidatorem Spółki od momentu postawienia jej w stan likwidacji jest nieprzerwanie Jerzy Cyran.

W dniu 15 lutego 1996 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej sygn. Akt Ns Rej. H 175/96 wpisano jako siedzibę Spółki miasto Katowice (ul. Sobieskiego 10), w związku z czym Spółka została wpisana do rejestru

422
handlowego w Sądzie Rejonowym w Katowicach Wydział VIII Gospodarczo-Rejestrowy pod numerem RHB - 13364.

W aktualnie obowiązującym Krajowym Rejestrze Sądowym postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach z 20 stycznia 2003 roku sygn. akt KA. VIII NS-REJ.KRS/16257/2/53 Spółka została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem **KRS: 0000147875**, prowadzonego w Sądzie Rejonowym w Katowicach VIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego, a obecnie w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod firmą:

**Art „B” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Eksport-Import w likwidacji.**

Przedmiot działalności Spółki określony został w ujednoliconym tekście umowy Spółki z 28 stycznia 2003 roku.

Aktualna wysokość kapitału zakładowego Spółki wynosi 50.000,00 zł i dzieli się na 100 udziałów.

Kapitał zakładowy został podniesiony do wysokości 50.000,00 zł uchwałą Zgromadzenia Wspólników z dnia 9 stycznia 2003 roku (akt notarialny A 313/03) i zarejestrowany w KRS.

Jedynym udziałowcem Spółki - od sierpnia 1991 roku - jest Bank Handlowo-Kredytowy SA w Katowicach (obecnie: w likwidacji), co było efektem przeniesienia własności udziałów na rzecz Banku na podstawie umowy zawartej w dniu 4 sierpnia 1991 roku w Hanowerze (Niemcy) przez Bogusława Bagsika i Andrzeja Gąsiorowskiego z przedstawicielami BHK SA w osobach: Ryszarda Janiszewskiego, Andrzeja Haydera i Ryszarda Żmigrodzkiego. Od tego momentu jedynym udziałowcem Spółki Art „B” został w/w Bank. Przeniesienie własności udziałów Spółki będących wówczas w posiadaniu Bogusława Bagsika, dysponującego w tym czasie również udziałami Jerzego Pagięły przejętymi jako skutek niewywiązania się z umowy pożyczki, a także Andrzeja Gąsiorowskiego - miało na celu zabezpieczenie należności Banku związanych z wystawianiem przez Spółkę czeków bez pokrycia.

Dokonane na przestrzeni 2011 roku zmiany danych w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczyły - podobnie jak w latach ubiegłych - wzmianek o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, uchwały Zgromadzenia Wspólników o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności Spółki za rok 2010 (postanowienie Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 10 maja 2011 roku sygn. akt KA. VIII NS-REJ.KRS/008929/11/732). Informacja o powyższym została opublikowana w Monitorze Sądowym i Gospodarczym Nr 105 (3718) z 1 czerwca 2010 roku, poz. 70969.

Spółce Art „B” Urząd Skarbowy w Cieszynie nadał decyzją z dnia 15 czerwca 1993 roku numer identyfikacji podatkowej **548-007-73-23**, który następnie - w związku ze

42
zmianą siedziby Spółki – po złożeniu informacji NIP-6 o zmianie danych, potwierdził w dniu 21 sierpnia 1996 roku Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach, orzekając o zachowaniu dotychczasowego numeru identyfikacji podatkowej w postaci 548-00-77-323.

W systemie identyfikacji podmiotów gospodarki narodowej REGON Spółka posiada numer identyfikacyjny 008127332, co zostało poświadczane w zaświadczeniu wydanym przez Urząd Statystyczny w Katowicach z dnia 19 lutego 2003 roku. Przed przeniesieniem siedziby Spółki do Katowic, posługiwała się ona identycznym numerem identyfikacyjnym REGON, który nadany został uprzednio przez Urząd Statystyczny w Bielsku-Białej.

2. Struktura organizacyjna.

Od maja 2006 roku czynności likwidacyjne prowadzone są wyłącznie w siedzibie Spółki w Katowicach przy ulicy Sobieskiego 10. W chwili obecnej Spółka nie posiada jakichkolwiek innych oddziałów poza swoją siedzibą (wszystkie występujące w tym zakresie jednostki terenowe zostały w trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego zlikwidowane).

3. Kapitał zakładowy.

Wynosi 50.000,00 zł i znajduje potwierdzenie w stosownym wpisie w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

Spółka poza kapitałem zakładowym nie posiada innych kapitałów własnych. Wynik finansowy Spółki od 1990 roku – z wyjątkiem roku 1995 oraz roku 2008 – jest ujemny.

4. Stan najważniejszych spraw toczących się przed sądami różnych instancji w Izraelu oraz w kraju.

4.1. Postępowanie arbitrażowe w Tel Awiwie przeciwko Grupie Liebermana, którego przedmiotem jest kwota ogółem 43,35 mln USD.

- Po zatwierdzeniu przez Sąd Okręgowy w Tel Awiwie ugody z 1 stycznia 1996 r., w wyniku której Spółka Art „B” odzyskała 80 mln. USD, powzięto wiadomość

o możliwości uzyskania informacji o dalszych majątkach Grupy Bagsika – Gąsiorowskiego. W efekcie podjętych w tym zakresie działań, w maju 1996 r. Spółka została poinformowana o oszustwie dokonanym przez Grupę Liebermana, która zapłaciła Grupie Bagsika – Gąsiorowskiego za zwrot akcji ELTIN/PAZ dodatkową kwotę 16,73 mln. USD, poza wiedzą Likwidatora Spółki Art „B”, mimo, iż płatności były objęte sekwestrem na rzecz Spółki. Ostatecznie postanowiono skierować roszczenie na drogę postępowania arbitrażowego między innymi z uwagi na sugerowane przez reprezentanta NBP uczestniczącego w sprawie – niższe koszty oraz szybszy termin zakończenia sprawy w porównaniu z postępowaniem sądowym;

- umowę arbitrażową zawarto 29 sierpnia 1997 r. Na arbitra wyznaczono emerytowanego sędziego Sądu Najwyższego Izraela – Dowa Lewina;
- roszczenie Spółki Art „B” wobec Grupy Liebermana złożone we wrześniu 1997 r. do arbitra obejmowało alternatywnie:

- zwrot 100 mln. USD z tytułu wzbogacenia się Grupy Liebermana w wyniku oszustw oraz faktu, że nieważna jest umowa arbitrażowa zawarta w dniu 11 stycznia 1994 r. pomiędzy Grupą Liebermana, Grupą Bagsika – Gąsiorowskiego i G. Zeevim;

lub

- zwrot kwoty zapłaconej „pod stołem” przez Grupę Liebermana Grupie Bagsika - Gąsiorowskiego w wysokości 16,73 mln. USD należnej Spółce Art „B”, która to kwota powinna być objęta sekwestrem od 11 stycznia 1994 r.,

- zwrot Spółce Art „B” kwoty 5 mln. USD zapłaconej G. Zeeviemu,

- rekompensatę Spółce Art. „B” wszystkich kosztów poniesionych w związku z umową z dnia 2 stycznia 1996 r. aneksowaną w dalszej kolejności w dniu 2 czerwca 1996 r. w sprawie informacji o dodatkowych majątkach B. Bagsika;

- na przedmiotowe roszczenie Spółka otrzymała od Grupy Liebermana gwarancję na kwotę 25 mln. USD;

- w maju 1998 r. arbiter (emerytowany Sędzia Sądu Najwyższego Izraela Dow Lewin) rozpoczął przesłuchania świadków ze strony Spółki Art „B”, które zakończono w lipcu 1999 r.;

- od września 1999 roku rozpoczęto przesłuchiwanie świadków Grupy Liebermana, które w trakcie przesłuchania ostatniego świadka pozwanych, adwokata Dan Avi Icchaka, zostały przerwane (w czerwcu 2001 r.) w wyniku śmierci arbitra Dowa Lewina;

- w lipcu 2001 r. Spółka Art „B” skierowała do Sądu Okręgowego w Tel Awiwie wniosek odnośnie prowadzenia sprawy przed sądem przy współudziale Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji.

Sąd Okręgowy w Tel Awiwie postanowieniem z dnia 10 marca 2002 r. nakazał kontynuować arbitraż i powołał na arbitra sędziego S. Brenera, który pismem z dnia 20 marca 2002 r. skierowanym do Sądu odmówił jednakże objęcia funkcji arbitra;

- w międzyczasie uzgodniono, że zawieszono nadal czynności podjęte w celu wniesienia do sądu powszechnego w Izraelu pozwu z powództwa cywilnego przeciwko Grupie Liebermana przez Bank Handlowo-Kredytowy S.A. w likwidacji, jako wierzyciela Spółki Art "B" w likwidacji oraz Narodowy Bank Polski, jako wierzyciela BHK S.A. i zarazem pośredniego wierzyciela Spółki Art "B" – o ile kwota uzyskana w wyniku zakończenia arbitrażu nie będzie zadowalająca. Pełnomocnicy stron zawarli w dniu 31 grudnia 2002 r. porozumienie, że pozew do sądu powszechnego nie zostanie wniesiony przed zakończeniem postępowania polubownego i w związku z tym przerwaniu ulega bieg terminu przedawnienia roszczenia w okresie trzech miesięcy od daty wydania rozstrzygnięcia przez arbitra w toczącym się postępowaniu polubownym;

- w dniu 30 kwietnia 2002 r. Sąd Okręgowy w Tel Awiwie powołał na arbitra sędziego Jeszaja Lewita. Arbitr J. Lewit w oparciu o zgromadzone dokumenty (około 3000 szt.) i protokoły przesłuchania świadków (ponad 14 000 stron) wydał w maju 2005 r. orzeczenie zawarte na 1286 stronach, kończące I. etap postępowania, uznające zobowiązania finansowe Grupy Liebermana wobec Spółki Art "B", tzn.:

- kwota zapłaty 5 mln. USD dla G. Zeevi przez Spółkę Art "B" powinna być zapłacona przez Grupę Liebermana;
- Grupa Liebermana ukryła kwotę około 17 mln USD, którą zapłaciła B. Bagsikowi. Kwota ta była objęta sekwestrem Art "B". „Wyjęcie” jej spod sekwestru zostało dokonane niezgodnie z prawem (oszustwo), poza wiedzą likwidatora Art "B";
- arbitr oddalił roszczenie Art "B" o kwotę ponad 100 mln. USD uznając, iż nie posiada kompetencji do unieważnienia umowy z dnia 11 stycznia 1994 r. zawartej pomiędzy Grupą Bagsika – Gąsiorowskiego, G. Zeevim i Grupą Liebermana. Uznał natomiast, iż Spółce Art "B" należy się odszkodowanie za oszustwo, które spowodowało unieważnienie umowy ELTIN/PAZ i zamianę sekwestrów. Odszkodowanie winno mieć wymiar pieniężny;
- arbitr ustalił, że Grupa Liebermana naruszyła swoje zobowiązanie do pomocy prawnej Art "B" w nałożeniu sekwestrów i ukryła przed nią istnienie kosztów zarządzania (kwota 750 tys. USD), których zwrot również należy się Art "B";
- dochodzona przez Art "B" kwestia dywidendy została przesunięta do rozpatrzenia w II. etapie arbitrażu;
- w zakresie roszczenia Spółki Art "B" odnoszącego się do pokrycia płatności dla informatorów – arbitr uznał, że Spółka Art "B" jest zwolniona z płatności dla informatorów. Kwestia płatności powinna być przedmiotem postępowania sądowego pomiędzy Grupą Liebermana a „Informatorami”;

- w lipcu 2005 r. Grupa Liebermana złożyła do Sądu Okręgowego w Tel Awiwie wniosek o odwołanie arbitra J. Lewita z jego funkcji oraz o unieważnienie orzeczenia I. etapu postępowania, uzasadniając wniosek stronniczością arbitra z uwagi na fakt nie ujawnienia stronom postępowania arbitrażowego negocjacji,

42
jakie prowadził z firmą PAZ odnośnie sprzedaży na jej rzecz nieruchomości pod stacją benzynową, które jednakże zakończyły się fiaskiem;

- arbirer w dniu 20 lipca 2005 r. wydał postanowienie oddalające wniosek Grupy Liebermana o odwołanie arbitra i unieważnienie orzeczenia;

- po oddaleniu przez arbitra J. Lewita wniosku Grupy Liebermana o odwołanie arbitra i unieważnienie orzeczenia – przystąpiono do II. etapu arbitrażu, tj. do ustalenia obciążeń pieniężnych wraz z odsetkami Grupy Liebermana, a także rozstrzygnięcia, czy należność od Grupy Liebermana zostanie pomniejszona o kwotę uzyskaną w Szwajcarii. Zostały złożone w tym zakresie dodatkowe dokumenty oraz oświadczenia stron;

- w dniach 30 stycznia 2006 r. i 20 lutego 2006 r. Sąd Okręgowy w Tel Awiwie wezwał strony arbitrażu na posiedzenie mediacyjne pod przewodnictwem Prezesa Sądu. Próby mediacyjne nie powiodły się;

- Sąd Najwyższy Izraela sprawę odwołania arbitra i unieważnienia orzeczenia przeniósł do Sądu Okręgowego w Hajfie;

- Kancelaria adwokacka reprezentująca Spółkę Art "B" złożyła wniosek do Sądu Najwyższego Izraela o przeniesienie sprawy odwołania arbitra oraz unieważnienia orzeczenia do innego – niż wyznaczony - sądu okręgowego w Izraelu. Sąd Najwyższy Izraela oddalił jednakże wniosek Spółki Art "B" i postanowił o kontynuowaniu sprawy przed Sądem Okręgowym w Hajfie;

- w dniu 11 kwietnia 2007 r. w Sądzie Okręgowym w Hajfie, odbyła się rozprawa w sprawie wniosku o dyskwalifikację arbitra, w trakcie której zapadło postanowienie o wstrzymaniu postępowania arbitrażowego;

- Sąd Okręgowy w Hajfie postanowieniem z 22 października 2007 r. zaproponował stronom ugodowe rozstrzygnięcie sprawy i w tym celu wyznaczył na 22 listopada 2007 r. rozprawę, na której strony winny przedstawić wyliczenie roszczeń finansowych. Spółka Art „B” pismem z 26 października 2007 r. wyraziła gotowość zawarcia ugody przed Sądem, natomiast Grupa Liebermana w dniu 28 października 2007 r. odrzuciła propozycję Sądu odnośnie ewentualnego zawarcia ugody;

- w dniu 1 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w Hajfie wydał orzeczenie o usunięciu arbitra J. Lewita z jego funkcji oraz o unieważnieniu orzeczenia dotyczącego I. etapu arbitrażu;

- w dniu 9 stycznia 2008 r. Spółka Art "B" złożyła do Sądu Najwyższego Izraela wniosek o zezwolenie na apelację od orzeczenia Sądu w Hajfie z dnia 1 listopada 2007 r.;

- postanowieniem z 4 czerwca 2008 r. Sąd Najwyższy Izraela uznał, że wniosek o zezwolenie na apelację zostanie rozpatrzony w 3-osobowym składzie sędziowskim, natomiast kolejnym postanowieniem z 2 lipca 2008 r. wyznaczył termin rozprawy – na 21 maja 2009 r.;

- skierowany do Sądu Najwyższego Izraela wniosek o przyspieszenie terminu rozprawy został oddalony, a co za tym idzie utrzymany został ustalony pierwotnie termin rozprawy na 21 maja 2009 r.;
- strony arbitrażu złożyły do Sądu Najwyższego Izraela podsumowanie całokształtu toczącej się sprawy arbitrażowej;
- w tzw. międzyczasie w związku ze zbliżającym się upływem terminu ważności gwarancji Grupy Liebermana zabezpieczającej roszczenie Spółki - uzyskano wydłużenie jej terminu obowiązywania do 30 czerwca 2009 r. Przedmiotowa gwarancja została zdeponowana w Sekretariacie Sądu Najwyższego Izraela;
- postanowieniem Sądu Najwyższego Izraela z dnia 3 maja 2009 r. odroczone rozprawę wyznaczoną pierwotnie na 21 maja 2009 r. – na dzień 24 września 2009 r.;
- postanowieniem Sądu Najwyższego Izraela z dnia 23 września 2009 r. kolejny raz została odroczone rozprawa, która miała się odbyć w dniu 24 września 2009 r. Nowy termin rozprawy Sąd Najwyższy Izraela wyznaczył na 11 lutego 2010 r.;
- w dniu 24 września 2009 r. pełnomocnik procesowy Spółki w Izraelu adw. I. Miron skierował do Art „B” pismo, wnioskując o podjęcie przez Narodowy Bank Polski lub rząd polski dodatkowych kroków prawnych przeciwko Grupie Liebermana w Sądzie Najwyższym Izraela;
- w dniu 23 października 2009 r. – po uprzedniej konsultacji między innymi z BHK SA w Katowicach w likwidacji oraz Departamentem Prawnym Narodowego Banku Polskiego – udzielona została odpowiedź Kancelarii Adwokackiej adw. I. Mirona, w której nie podzielono poglądu i sugestii autora wystąpienia;
- w dniu 26 października 2009 r. adw. I. Miron skierował pisma do Doradcy Prawnego Rządu Izraela oraz Prokuratora Państwa Izrael w sprawie wznowienia postępowania przeciw Grupie Liebarmana z uwagi na popełnione przez nich oszustwa wobec Spółki Art „B”. Z uwagi na fakt, iż udzielona 18 listopada 2009 r. odpowiedź Zastępcy Prokuratora Państwa Izrael nie wyczerpywała – w ocenie adw. I. Mirona – wszystkich aspektów sprawy, w dniu 27 listopada 2009 r. wystąpił on z ponownym pismem do Zastępcy Prokuratora Państwa Izrael;
- w dniu 23 grudnia 2009 r. Grupa Liebermana złożyła w Sekretariacie Sądu Najwyższego Izraela potwierdzenia przedłużenia (do dnia 31 marca 2010 r.) terminu ważności gwarancji bankowej na kwotę 25 mln USD stanowiącej zabezpieczenia roszczeń Spółki Art „B” w toczącym się arbitrażu;
- po dwukrotnych odroczeniach, w dniu 11 lutego 2010 r. odbyła się rozprawa w Sądzie Najwyższym Izraela w sprawie wniosku o zezwolenie na apelację złożonego przez Spółkę Art "B" na orzeczenie Sądu w Hajfie z dnia 1 listopada 2007 r.
W rozprawie uczestniczyli ze strony Spółki: pełnomocnik procesowy adw. I. Miron, przedstawiciel BHK S.A. Zygfryd Blochel oraz likwidator Spółki Art "B" Jerzy Cyran. Sąd Najwyższy po wysłuchaniu argumentów stron wydał postanowienie (sygn. na apelację cywilną 296/08):

- zezwolić na apelację – biorąc pod uwagę, że przedmiot sprawy jest ważny i istotny,
- argumentowanie stron zostało zakończone,
- skład sędziowski zaproponował trzy propozycje kompromisowe, pod rozwagę stron, dotyczące zakończenia sprawy poza murami Sądu:
 - a.) postępowanie mediacyjne na podstawie częściowego orzeczenia arbitra,
 - b.) pozostawienie orzeczenia arbitra w formie dotychczasowej i zmianę arbitra w drugiej części postępowania arbitrażowego,
 - c.) pozostawienie orzeczenia arbitra w drugiej części postępowania arbitrażowego dodatkowego arbitra w formie dotychczasowej i dodanie
- ustalono również, że strony powiadomią Sąd w ciągu 21 dni, która z propozycji kompromisowych została wspólnie przyjęta.

Do Sądu Najwyższego Izraela w odpowiedzi na propozycje kompromisowe skierowano następujące wnioski:

a.) Grupa Liebermana

- żadna propozycja Sądu Najwyższego nie satysfakcjonuje stronę,
- Grupa Liebermana uważa, że orzeczenie sędziny S. Wasserkrug z dnia 1 listopada 2007 r. jest właściwe, podając argumenty w tym zakresie;

b.) Spółka Art „B”

- uznała za niedopuszczalny powrót strony przeciwnej do argumentacji, która postanowieniem Sądu Najwyższego Izraela z dnia 11 lutego 2010 r. została zakończona,
- poinformowała Sąd Najwyższy, że Grupa Liebermana odrzuciła wszelkie rozmowy na temat propozycji kompromisowych,
- zawnioskowała, że jeżeli Sąd Najwyższy Izraela uzna, że należy zmienić arbitra, wówczas procedura powołania nowego arbitra winna być dokonana przez ten Sąd,
- wniosła o zaangażowanie Sądu w ewentualne powołanie nowego arbitra, prosząc jednocześnie o szybką procedurę w tym zakresie w obecności stron postępowania;
- w dniu 14 maja 2010 r. Spółka Art „B” została poinformowana na piśmie przez adw. I. Mirona, że Grupa Liebermana jest skłonna rozpocząć negocjacje odnośnie zawarcia ugody. W dniu 17 maja 2010 r. wystąpiono z wnioskiem w tym zakresie do Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników celem wypracowania wspólnego stanowiska. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki Art „B” po szczegółowej analizie sprawy podjęło w dniu 18 maja 2010 r. uchwałę, mocą której:
 - zlecono Likwidatorowi Spółki Art „B” podjęcie wspólnie z adw. I. Mironem negocjacji zmierzających do ugodowego rozstrzygnięcia prowadzonego w Izraelu postępowania arbitrażowego z Grupą Liebermana z następującymi warunkami brzegowymi:
 - a.) kwota do negocjacji – 40 mln USD,
 - b.) pokrycie przez Grupę Liebermana kosztów informatorów,

- c.) zwrot kosztów postępowania arbitrażowego poniesionych przez Spółkę Art „B”,
 - d.) zapłatę wynegocjonowanej kwoty ugody w terminie 3. miesiący licząc od daty zawarcia ugody,
- zobowiązano Likwidatora Art „B” do przedstawienia Zgromadzeniu Wspólników do akceptacji wynegocjonowanych warunków ugody;

- w dniu 21 maja 2010 r. Spółka Art „B” przekazała adw. I. Mironowi instrukcję zawierającą ustalenia wynikające z uchwały NZW Spółki Art „B” z dnia 18 maja 2010 r., jak również zalecenie, aby na tym etapie negocjacyjnym nie informować Sądu Najwyższego Izraela o prowadzonych rozmowach, natomiast w dniu 24 maja 2010 r. adw. I. Miron otrzymał – dla potrzeb negocjacji – wariantowe wyliczenie roszczeń Spółki, jak również wyliczenie dotychczas poniesionych przez Spółkę kosztów finansowych w postępowaniu arbitrażowym;

- do zasadniczych rozmów negocjacyjnych w sprawie ugody z Grupą Liebermana jednakże nie doszło, bowiem Grupa uznała, że należy czekać na orzeczenie Sądu Najwyższego Izraela w przedmiotowej sprawie;

- w sierpniu 2010 r. pełnomocnik procesowy Spółki Art „B” adw. I. Miron skierował do Sądu Najwyższego Izraela wniosek o przyspieszenie wydania orzeczenia w przedmiotowej sprawie;

- w dniu 5 grudnia 2010 r. Sąd Najwyższy Izraela wydał orzeczenie w sprawie wniosku o zezwolenie na apelację złożonego przez Spółkę Art „B” od postanowienia Sądu w Hajfie z dnia 1 listopada 2007 r. unieważniającego orzeczenie I. etapu arbitrażu oraz odwołującego J. Lewita z funkcji arbitra.

Orzeczenie Sądu z dnia 5 grudnia 2010 r. jest bardzo korzystne dla Spółki, bowiem zawiera następujące ustalenia:

- apelacja Spółki została przyjęta,
- utrzymane zostało orzeczenie arbitrażowe I. etapu oraz późniejsze postanowienie wydane przez arbitra J. Lewita do czasu wstrzymania arbitrażu przez Sąd w Hajfie (11 kwietnia 2007 r.),
- należy powołać nowego arbitra dla kontynuowania postępowania arbitrażowego,
- strony postępowania arbitrażowego uzgodnią wspólnie do dnia 5 stycznia 2011 r. kandydaturę nowego arbitra,
- w przypadku braku porozumienia stron odnośnie powołania arbitra, Sąd Najwyższy Izraela powoła z urzędu nowego arbitra;

- Sąd Najwyższy Izraela przekazał stronom postępowania listę 14. emerytowanych sędziów tego Sądu, jako ewentualnych kandydatów na nowego arbitra;

- strony postępowania arbitrażowego w wyniku sprawdzenia kandydatów na arbitra pod kątem przeszkód uznały, że:

- część sędziów nie spełnia warunków do pełnienia tej funkcji z uwagi na wiek,
- część sędziów była obciążona wadą poprzez dobre powiązania przyjacielskie z pełnomocnikami stron postępowania arbitrażowego;

- należy stwierdzić, że Grupa Liebermana nie była zainteresowana szybkim powołaniem arbitra i torpedowała kandydatów proponowanych ze strony Spółki Art „B”;
- dopiero w czerwcu 2011 r. Spółka Art „B” została powiadomiona, że Sąd Najwyższy Izraela zaakceptował kandydatów do objęcia funkcji arbitra w osobach emerytowanych sędziów: Jakuba Tirkel oraz Jakuba Kedmi. Obydwie strony postępowania arbitrażowego poparły niniejsze kandydatury;
- w lipcu 2011 r. sędziowie Jakub Tirkel oraz Jakub Kedmi odmówili pełnienia funkcji arbitra;
- jeszcze w lipcu 2011 r. strony postępowania arbitrażowego wystąpiły z wnioskami do emerytowanych sędziów: Ajoli Prokacia oraz ponownie do Jakuba Tirkela o podjęcie się funkcji arbitra;
- sędzia A. Prokacia odmówiła pełnienia funkcji arbitra, natomiast emerytowany sędzia Jakub Tirkel poinformował, że nie może aktualnie podjąć się funkcji arbitra z uwagi na fakt powołania go do komisji badającej konflikt w sprawie „Statku Pokoju”. Sędzia J. Tirkel zaproponował jednocześnie, aby wrócić do rozmów po zakończeniu sprawy „Statku Pokoju”;
- w październiku 2011 r. w wyniku trudności czynionych przez Grupę Liebermana odnośnie powołania nowego arbitra z grona emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Izraela, Spółka Art „B” poinformowała pełnomocnika procesowego adw. I. Mirona, aby powołać nowego arbitra z grona emerytowanych sędziów sądów okręgowych Izraela;
- w dniu 10 listopada 2011 r. pełnomocnicy stron arbitrażu zaproponowali uzgodnioną kandydaturę nowego arbitra w osobie emerytowanego sędziego sądu w Hajfie – Dana Beina;
- Spółka Art „B” pismem z dnia 18 listopada 2011 r. po uprzednim uzgodnieniu kandydatury z Bankiem Handlowo-Kredytowym SA w Katowicach w likwidacji w pełni poparła sędziego Dana Beina na funkcję arbitra, biorąc pod uwagę bogatą karierę zawodową oraz duże doświadczenie prawnicze;
- w dniu 7 grudnia 2011 r. Spółka Art „B” została poinformowana, że Grupa Liebermana nie wyraża zgody na powołanie emerytowanego sędziego sądu w Hajfie – Dana Beina na funkcję arbitra;
- w świetle powyższego zostało skierowane do pełnomocnika procesowego Spółki adwokata Itzaka Mirona pismo z 12 grudnia 2011 r. uzgodnione wcześniej z Bankiem Handlowo-Kredytowym SA w Katowicach w likwidacji zawierające między innymi następujące ustalenia:
 - pilne skierowanie wniosku do Sądu Najwyższego Izraela o powołanie z urzędu nowego arbitra, biorąc pod uwagę trudności stawiane przez Grupę Liebermana
 - wstrzymanie się od rozmów dotyczących negocjacji ugodowych z Grupą Liebermana,
 - poinformowanie Grupy Liebermana, że Spółka Art „B” nie jest zainteresowana

zawarciem ugody,
 - wyegzekwowanie od Grupy Liebermana przedłużenia terminu ważności gwarancji pieniężnej zabezpieczającej roszczenie Spółki, bowiem poprzednia gwarancja wygasa z dniem 31 grudnia 2011 r.

Konieczność podjęcia takich kroków wynika z dotychczasowego zachowania Grupy Liebermana, która nie była – w naszej ocenie – zainteresowana kontynuacją postępowania arbitrażowego, co czyniła bardzo skutecznie, torpedując powołanie nowego arbitra. Również wysyłane przez Grupę Liebermana sygnały, że jest zainteresowana rozmowami w sprawie zawarcia ugody, należy uznać za działania pozorowane, mające na celu maksymalne wydłużenie w czasie rozpoczęcia II. O tym, że Grupa Liebermana nie jest zainteresowana negocjacjami ugodowymi świadczy fakt, że Spółka Art „B” nigdy nie otrzymała żadnego projektu ugody z jej strony zawierającego konkretne propozycje ugody. Świadczą też o tym odrzucone przez Grupę Liebermana sugestie zawarcia ugody proponowane im przez sądy w Tel Awiwie i w Hajfie oraz przez Sąd Najwyższy Izraela;

- 28 grudnia 2011 r. pełnomocnik procesowy Spółki adwokat I. Miron, wypełniając ustalenia zawarte w cytowanym wyżej piśmie Art „B” z 12 grudnia 2011 r. skierował do Sądu Najwyższego Izraela wniosek o powołanie z urzędu nowego arbitra. Powołania nowego arbitra należy spodziewać się w I. kwartale 2012 r.;

- uzyskano dalsze przedłużenie terminu ważności gwarancji bankowej zabezpieczającej roszczenie Spółki w przedmiotowym postępowaniu arbitrażowym – do 30 czerwca 2012 r.;

- w dniu 22 grudnia 2011 r. Spółka Art „B” została poinformowana przez jej pełnomocnika procesowego adwokata I. Mirona o złożeniu przez syndyka masy upadłości Meira Bara pozwu do sądu w Tel Awiwie o roszczenie pieniężne wynikające z umowy zawartej pomiędzy Likwidatorem Art „B” a „Informatorami (A. Gąsiorowskim i M. Barem) w dniu 2.01.1996 r. odnośnie ujawnienia nowych majątków. Roszczenie skierowane zostało również wobec Grupy Liebermana. Według orzeczenia arbitra J. Lewita zamykającego I. etap arbitrażu, które zostało utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy Izraela orzeczeniem z dnia 5.12.2010 r., wszelkie płaćności na rzecz „Informatorów” obciążają Grupę Liebermana. Nadmieniam się, że arbiter J. Lewit miał wątpliwości, czy w ogóle należy się płaćność na rzecz „Informatorów”. Ostatecznie arbiter J. Lewit uznał, że przedmiotową kwestię winien rozstrzygnąć sąd;

- w marcu 2012 r. został ostatecznie powołany przez Sąd Najwyższy Izraela arbiter – Prof. Icchak Englard.

Sprawa w toku.

4.2. Sprawa opodatkowania podatkiem od towarów i usług transakcji przeniesienia własności ruchomości zamiast zapłaty (tzw. kolekcja Art „B”).

43

W dniu 26 maja 2009 r. sfinalizowana została w Warszawie pomiędzy Spółką Art „B” a Bankiem Handlowo-Kredytowym SA w Katowicach w likwidacji umowa przeniesienia własności ruchomości zamiast zapłaty, na mocy której Bank stał się właścicielem obrazów, rysunków, grafik oraz przedmiotów rzemiosła artystycznego, określanych mianem tzw. kolekcji Art „B” - za kwotę brutto 6.325.578,00 zł. Wysokość świadczenia określona została na podstawie wyceny sporządzonej przez Muzeum Narodowe w Warszawie.

Według posiadanej wiedzy kolekcja stanowi w chwili obecnej własność Narodowego Banku Polskiego.

Ze sprawą przedmiotowej transakcji związana jest nierozdzielnie kwestia naliczenia podatku VAT w kwocie 1,14 mln. zł. Zdaniem Spółki tego rodzaju transakcja jest zwolniona z podatku VAT, gdyż dzieła sztuki zostały zakupione w 1991 r. i znajdowały się w księgach Spółki, a ponadto przy ich nabyciu Spółce nie przysługiwało odliczenie podatku naliczonego.

W dniu 24 listopada 2008 r. skierowano do Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie.

W dniu 10 lutego 2009 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach wydał interpretację indywidualną IBPP1/443-174/08/AS uznając stanowisko Spółki za nieprawidłowe. Pismem z 23 lutego 2009 r. Spółka wezwała organ podatkowy do usunięcia naruszenia prawa wskazując na uchybienia w tym zakresie, w tym również w zakresie prawa unijnego.

W odpowiedzi Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach pismem z 26 marca 2009 r. IBPP1/443W-11/09/AS odmówił zmiany interpretacji indywidualnej wydanej na wniosek Spółki.

W dniu 22 kwietnia 2009 r. Spółka Art „B” wniosła skargę na wskazaną interpretację indywidualną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Wyrokiem z dnia 11 września 2009 r. sygn. akt III SA/GI 471/09 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach po rozpoznaniu skargi Spółki Art „B”:

- uchylił zaskarżoną interpretację indywidualną,
- zasądził na rzecz strony skarżącej zwrot kosztów postępowania sądowego,
- stwierdził, iż zaskarżona interpretacja indywidualna nie podlega wykonaniu do czasu uprawomocnienia się cytowanego wyżej wyroku.

Przedmiotowy wyrok Spółka otrzymała w dniu 29 stycznia 2010 r.

Wyrok został on jednakże w całości zaskarżony skargą kasacyjną organu podatkowego z dnia 22 lutego 2010 r.

W związku z doręczeniem Spółce w dniu 6 kwietnia 2010 r. odpisu przedmiotowej skargi kasacyjnej, w dniu 19 kwietnia 2010 r. wniesiono odpowiedź na skargę, w której ustosunkowano się do podniesionych przez organ podatkowy zarzutów.

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2011 r. skargi kasacyjnej Ministra Finansów od wyroku wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 września 2009 r. sygn. akt III SA/GI 471/09 w sprawie ze skargi Spółki Art „B” na interpretację indywidualną Ministra Finansów z dnia 10 lutego 2009 r. nr IBPP/443-1747/08/AS w przedmiocie podatku od towarów i usług – oddalił przedmiotową skargę kasacyjną (wyrok NSA z 29 kwietnia 2011 r. sygn. akt I FSK

654/10). Na rzecz Spółki zasądzony został również zwrot kosztów postępowania kasacyjnego.
Został on dokonany przez Izbę Skarbową w Katowicach w dniu 21 czerwca 2011 r.

Na podstawie cytowanego wyżej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, w dniu 9 czerwca 2011 r. wystawiona została faktura korygująca wartość transakcji dostawy obrazów i wyrobów rzemiosła artystycznego z maja 2009 r. do Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji.
Faktura korygująca, której odbiór został potwierdzony przez Bank, uprawniała między innymi do ujęcia korekty w deklaracji podatku VAT za czerwiec 2011 r. (w terminie do 25 lipca 2011 r.).
Wraz z deklaracją VAT złożony został do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Katowicach wniosek o zwrot nadpłaty podatku VAT.

W dniu 5 września 2011 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach po ponownym rozpatrzeniu sprawy w związku z przytoczonym wyżej wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2011 r. oraz wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 września 2009 r. – wydał interpretację indywidualną znak IBPP1/443-1215/11/AS, w której stwierdził, że stanowisko Spółki Art „B” przedstawione we wniosku z dnia 24 listopada 2008 r., uzupełnionym pismem z dnia 29 stycznia 2009 r. o udzielenie pisemnej interpretacji prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania transakcji dostawy obrazów i przedmiotów rzemiosła artystycznego – jest prawidłowe.

W związku ze złożonym w lipcu 2011 r. wnioskiem o zwrot nadpłaty przedmiotowego podatku od towarów i usług, we wrześniu 2011 r. wszczęte zostały w Spółce przez Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach 2. kontrole podatkowe, których zakres i czasookres obejmował:

- prawidłowość rozliczenia podatku od towarów i usług za miesiąc czerwiec 2011 r. oraz zasadność zwrotu bezpośredniego wykazanego w deklaracji VAT-7 za czerwiec 2011 r.,
- kontrolę dokumentów źródłowych i księgowych mających wpływ na wysokość wykazanej w deklaracji VAT-7 za czerwiec 2011 r. – w okresie od 06/2009 do 05/2011.

Kontrole przeprowadzono pomiędzy 15 a 21 września 2011 r. Zarówno w protokole kontroli podatkowej, jak również w protokole kontroli doraźnej, zawarta została ocena prawna, iż „stwierdzone w toku czynności kontrolnych ustalenia nie wskazują na naruszenie prawa podatkowego”.

W dniu 23 września 2011 r. Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach dokonał na rachunek bankowy Spółki zwrotu nadpłaconego podatku od towarów i usług.

Tym samym należy uznać przedmiotową sprawę za zakończoną.

4.3. Postępowanie egzekucyjne wobec Bożeny i Andrzeja Gąsiorowskich.

W związku z uzyskaniem klauzuli wykonalności dla prawomocnego wyroku Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej z dnia 16 czerwca 1998 r. sygn. akt I C 427/93 także przeciwko małżonce dłużnika A. Gąsiorowskiego – Bożenie Gąsiorowskiej, wszczęto w tym zakresie – na wniosek Spółki – egzekucję komorniczą przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie z rachunków bankowych Bożeny Gąsiorowskiej, w wyniku której sporządzony został przez Komornika obawę co do kwot uzyskanych z egzekucji, w którym poza Spółką uczestniczy również Prokuratura Okręgowa w Warszawie. Ze względu na podniesioną przez Komornika obawę co do skuteczności powiadomienia dłużników o wszczęciu egzekucji i dokonanych czynnościach w sprawie – wystąpiono do Sądu Rejonowego w Cieszynie o ustanowienie kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu dłużników: Andrzeja Gąsiorowskiego oraz Bożeny Gąsiorowskiej. Postanowieniem z 20 sierpnia 2009 r. sygn. akt I Co 1615/09 Sąd orzekł o ustanowieniu kuratora dla w/w dłużników zgodnie z intencją wniosku Spółki. W dniu 5 stycznia 2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie przekazał Spółce wynikającą ze wspomnianego wyżej planu podziału kwot uzyskanych z egzekucji sumę należną Spółce, tj. 16.245,19 zł. Co do pozostałej części kwoty zajętej na rachunku (prawie 230 tys. zł), która w planie podziału przypisana została na rzecz Prokuratury Okręgowej w Warszawie prowadzone są intensywne działania zmierzające do uchylecia postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym i zwolnienia spod zabezpieczenia zajętej kwoty. Stosowne wnioski w tym zakresie kierowane były do Prokuratury Okręgowej w dniach: 23 czerwca 2008 r., 21 listopada 2008 r., 20 marca 2009 r., 24 lipca 2009 r. i 19 stycznia 2010 r.

Pismem z 14 maja 2010 r. Prokuratura Okręgowa w Warszawie wezwała Spółkę do uaktualnienia pełnomocnictwa radcy prawnego reprezentującego Art „B” w sprawie, wskazanie aktualnej wielkości zadłużenia Spółki wraz z określeniem wierzycieli oraz tytułów istniejącego zadłużenia. Pismem z 2 czerwca 2010 r. przekazano Prokuraturze Okręgowej w Warszawie wymagane dokumenty wraz z oświadczeniem jedyne go wierzyciela, tj. Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji.

Ostatecznie pismem z 8 listopada 2010 r. Prokuratura Okręgowa w Warszawie powiadomiła Spółkę, iż „po zapoznaniu się z materiałami śledztwa, jak również informacjami uzyskanymi od ING Bank Śląski oraz Komornika Krzysztofa Biela uznano, iż na obecnym etapie postępowania nie jest zasadne uchylenie wydanego w sprawie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, którego przedmiot stanowią środki finansowe zabezpieczone na rachunku bankowym Bożeny Gąsiorowskiej”.

W tej sytuacji Spółka Art „B” pismem z 13 grudnia 2010 r. wystąpiła do Prokuratora Okręgowego w Warszawie o podjęcie nadzoru nad przeprowadzonymi czynnościami podległego prokuratora.

W odpowiedzi na w/w wystąpienie Spółki pismem z 11 marca 2011 r. Zastępca Prokuratora Okręgowego w Warszawie powiadomiła Spółkę, iż zajęte stanowisko o braku zasadności uchylecia zabezpieczenia majątkowego dokonanego na mieniu podejrzanego Andrzeja Gąsiorowskiego jest w dalszym ciągu aktualne, zaś z uwagi na wyjątkowy ciężar gatunkowy prowadzonego przeciwko A. Gąsiorowskiemu śledztwa, stopień jego skomplikowania oraz wysokość wyrządzonej szkody za niezasadną należałoby uznać decyzję o rezygnacji z wszystkich poczynionych w toku postępowania przygotowawczego finansowych zabezpieczeń na mieniu

podejrzanego, uchylenie potencjalnych orzeczeń sądu, których mogłoby uniemożliwić wyegzekwowanie

Z wnioskiem do Prokuratury Okręgowej w Warszawie w przedmiotowej sprawie wystąpił także w dniu 26 maja 2011 r., a następnie wobec braku reakcji również i w dniu 28 listopada 2011 r., jedyny udziałowiec Spółki, tj. Bank Handlowo-Kredytowy SA w Katowicach w likwidacji. Działania podjęte przez Bank nie spowodowały – jak dotąd – zmiany stanowiska Prokuratury w kwestii braku zasadności uchylenia zabezpieczenia.

W międzyczasie postanowieniem z 3 listopada 2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie zawiesił na wniosek Spółki przedmiotowe postępowanie egzekucyjne.

W dniu 25 października 2011 r. Spółka skierowała do Komornika wnioski o podjęcie zawieszono postępowania egzekucyjnego, utrzymanie dokonanych w sprawie zajęć rachunków bankowych dłużników oraz zwrócenie się do Prokuratury Okręgowej w Warszawie Wydział ds. Przestępczości Gospodarczej o udzielenie informacji co do aktualnego stanu postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygn. akt V Ds.123/98, a w szczególności co do ewentualnej możliwości uchylenia zabezpieczenia majątkowego.

Postanowieniem z 10 listopada 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie podjął postępowanie egzekucyjne zgodnie z wnioskiem Spółki.

Sprawa w toku

4.4. Postępowanie egzekucyjne wobec Bogusława Bagsika.

Z uwagi na brak zainteresowania publiczną ofertą zbycia przysługującej Spółce wierzytelności wobec dłużnika, zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielski-Białej z dnia 30 listopada 1999 r. sygn. akt I C 1465/93, wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne przeciwko Bogusławowi Bagsikowi. Postępowanie w tym zakresie prowadzone było pod sygn. akt KM 1850/09 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie. Dokonano bezskutecznego – jak się później okazało – zajęcia wskazanego rachunku bankowego dłużnika.

Ostatecznie postanowieniem z 24 maja 2010 r. sygn. akt KM 1850/09 Komornik umorzył przedmiotowe postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W toku przeprowadzonych czynności egzekucyjnych oraz analizy innych akt zgromadzonych w sprawie Komornik ustalił, iż dłużnik nie przebywa pod wskazanym adresem. Poszukiwania Policji pozwoliły na ustalenie, iż obecnie przebywa on w Szwajcarii. Zapytania kierowane do urzędów nie doprowadziły do ustalenia źródeł dochodu na terenie kraju.

Dodatkowo Komornik wskazał, iż w jego Kancelarii prowadzona jest również sprawa o alimenty, w której występuje znaczna zaległość.

4.5. Postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Zenona Michalaka.

436

W wyniku prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika, odzyskano do tej pory kwotę niespełna 215 tys. zł (październik 2009 r.). Czynności egzekucyjne prowadzone są w dalszym ciągu. Niezależnie od zajęcia posiadanych przez dłużnika udziałów w spółkach prawa handlowego, w grudniu 2010 r. zlicytowano 2 kolejne lokale mieszkalne będące własnością dłużnika. Postanowieniem z dnia 16 maja 2011 r. Sąd oddalił skargę dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego w sprawie licytacji lokali mieszkalnych, zaś postanowieniem z 25 października 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu z 16 maja 2011 r. Z uwagi na przytoczone okoliczności uznano, że postanowienie Komornika, z powodu którego wstrzymano wydanie postanowienia o udzielenie przybicia uprawomocniło się z dniem wydania orzeczenia przez Sąd II. instancji i nie zachodzą już żadne przeszkody w udzieleniu przybicia nieruchomości przy ul. Trawowej 12 we Wrocławiu (nr 5 i 8) na rzecz licytanta, który zaoferował za nie najwyższą cenę. Postanowieniem z 9 grudnia 2011 r. sygn.. akt I Co 1656/02 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej udzielił przybicia nieruchomości będących przedmiotem licytacji z dnia 21 grudnia 2010 r. na rzecz MAGNICA Spółki z o.o. we Wrocławiu za łączną kwotę 430 tys. zł

Sprawa w toku.

5. Zestawienie prowadzonych postępowań sądowych i innych.

Stan liczbowy spraw sądowych i innych prowadzonych przez Spółkę od momentu postawienia Spółki w stan likwidacji tj. od 1992 r., obrazują poniższe zestawienia tabelaryczne, a także załączone do niniejszego sprawozdania - zestawienia szczegółowe:

Lp.	Wyszczególnienie	Liczba spraw		
		wniesionych od 01.01.92 r	zakończonych do 31.12.11 r.	w toku
1	2	3	4	5
1.	Sprawy sporne za granicą	4	3	1
2.	Sprawy cywilne	247	247	0
3.	Sprawy w postępowaniu niespornym	11	11	0
4.	Sprawy w postępowaniu układowym, upadłościowym i likwidacyjnym	49	49	0
5.	Sprawy wniesione do NSA i	22	22	0

WSA od decyzji podatkowych				
6.	Sprawy przed organami podatkowymi	17		
7.	Sprawy zgłoszone do organów ścigania	5	17	0
			5	0
8.	R A Z E M 1 – 7			
9.	Sprawy cywilne wniesione p-ko Art. „B”	355	354	1
		10	10	0
10.	O G Ó Ł E M 1 – 7 + 9			
11.	Sprawy egzekucyjne komornicze	365	364	1
		91	89	2
12.	Sprawy egzekucyjne z cesji BHK SA	13	13	0
13.	Spłaty dobrowolne na podstawie ugód, porozumień	155	154	1
14.	R A Z E M 11 – 13	259	256	3
15.	O G Ó Ł E M 10 + 14	624	620	4
16.	Umowy sprzedaży składników majątkowych i praw	753		

W procesie likwidacji bieżących interesów Spółki i upłynniania jej majątku w okresie od 1 stycznia 1992 do 31 grudnia 2011 r. zawarto ogółem 753 transakcje, na które składa się:

* 421 umów sprzedaży składników majątkowych, w tym umów zbycia:

- nieruchomości (działki)	79
- traktorów	76
- samochodów	106
- samolotów	8
- sprzętu TV i AGD	27
- urządzeń	35
- towarów spożywczych (wina, konserwy, soki)	29
- tekstylii	6
- różnych	55

* 115 umów zbycia akcji i udziałów, w tym umów sprzedaży:

- akcji	33
- udziałów	82

43
- 217 umów z zakresu administrowania i zabezpieczenia majątku likwidowanej Spółki, w tym umów:

- najmu	44
- ubezpieczenia	74
- dzierżawy	66
- cesji	33

6. Obsługa wierzytelności Banku Handlowo-Kredytowego S.A. w Katowicach w likwidacji.

Na przestrzeni 2011 r. nie odnotowano wpływów ze zleconego Spółce Art „B” likwidacji w zakresie obrotu wierzytelnościami. Jedynym dłużnikiem Banku z tego tytułu pozostaje Poznańska Fabryka Maszyn dotychczasowych spłat wynikających z podziału masy upadłości wynoszącą 2.036,30 zł.

W ramach prowadzonego postępowania upadłościowego Fabryki „AGROMET”, w sierpniu 2011 r. sporządzony został kolejny częściowy plan podziału funduszy masy upadłości obejmujący wierzytelności umieszczone w kategorii VII stanowiące odsetki od wierzytelności uprzywilejowanych. W planie podziału został ujęty jedynie Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Nadmienia się, że w trakcie prowadzonego postępowania upadłościowego dłużnika otrzymano do tej pory 16.041,77 zł.

7. Personel i świadczenia socjalne.

Według stanu na koniec 2011 r. w Spółce zatrudnione są 3 osoby, w tym 1 w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Począwszy od 1.01.2009 r. świadczenie usług księgowych powierzono wyspecjalizowanemu podmiotowi, tj BZM Consulting Spółka z o.o. w Katowicach, wpisanemu do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS: 0000247011 prowadzonego w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach, a także do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa prowadzonego przez Ministra Finansów.

8. Wynik finansowy.

439

Sprawozdanie finansowe Spółki Art. „B” za rok 2011 wykazuje po stronie aktywów i pasywów sumę bilansową 6.013.404,39 zł i zamyka się stratą w wysokości 5.725.743,38 zł.

1.) Aktywa trwałe na 31.12.2011 r. wynoszą	3.321,95 zł
2.) Aktywa obrotowe na 31.12.2011 r. wynoszą	6.010.082,44 zł
w tym:	
- krótkoterminowe aktywa finansowe	4.593.721,92 zł
3.) Kapitały wykazane w pasywach bilansu	- 1.895.705.541,84 zł
z tego:	
- kapitały własne	+ 50.000,00 zł
- nierozliczony wynik za lata 1990 –2010	- 1.890.029.798,46 zł
- wynik finansowy netto za rok 2011	- 5.725.743,38 zł
4.) Zobowiązania krótkoterminowe na 31.12.2011 r.	1.901.711.139,49 zł
w tym:	
- zobowiązania wobec BHK SA w likwidacji	1.901.627.717,18 zł
5.) Rozliczenia międzyokresowe	7.806,74 zł
6.) Przychody ze sprzedaży produktów, operacyjne i finansowe	580.658,48 zł
z tego:	
- przychody ze sprzedaży	26.141,99 zł
- pozostałe przychody operacyjne	8.402,16 zł
- przychody finansowe	546.114,33 zł
7.) Koszty uzyskania przychodów	6.306.401,86 zł

	4.593.721,92 zł
3.) Kapitały wykazane w pasywach bilansu	
z tego:	- 1.895.705.541,84 zł
- kapitały własne	
- nierozliczony wynik za lata 1990 –2010	+ 50.000,00 zł
- wynik finansowy netto za rok 2011	- 1.890.029.798,46 zł
	- 5.725.743,38 zł
4.) Zobowiązania krótkoterminowe na 31.12.2011 r.	1.901.711.139,49 zł
w tym:	
- zobowiązania wobec BHK SA w likwidacji	1.901.627.717,18 zł
5.) Rozliczenia międzyokresowe	7.806,74 zł
6.) Przychody ze sprzedaży produktów, operacyjne i finansowe	580.658,48 zł
z tego:	
przychody ze sprzedaży	26.141,99 zł
pozostałe przychody operacyjne	554.516,49 zł

- z tego:
- koszty działalności operacyjnej
 - pozostałe koszty operacyjne
 - koszty finansowe

723.987,68 zł
3.037,52 zł
5.579.376,66 zł

8.) Podatek dochodowy od osób prawnych
za 2011 r.

9.) Wynik finansowy za rok 2011 (strata)

0, 00 zł

- 5.725.743,38 zł

9. Prognoza spłaty zadłużenia do Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji w 2012 r.

Podstawowe źródła wpływu środków finansowych do Spółki na obecnym etapie likwidacji to:

- roszczenie wobec Grupy Liebermana w Izraelu,
- prowadzone egzekucje komornicze,
- spłaty zadłużenia na podstawie zawartych ugód.

Uwzględniając stan zaawansowania w/w spraw, który przedstawiony został we wcześniejszej części niniejszego sprawozdania przyjąć należy, iż w 2012 r. wpłaty do Banku wyniosą co najmniej 480 tys. zł.

Dalsze wpłaty uzależnione są od terminu zakończenia postępowania arbitrażowego w Izraelu oraz zakończenia postępowania egzekucyjnego przeciwko Zenonowi Michalakowi.

Przewidujemy, że zakończenie tzw. sprawy izraelskiej może nastąpić w II. półroczu 2012 r.

szacunki wpływów z w/w tytułów zamykają się kwotą:

- 45 mln. USD w odniesieniu do postępowania arbitrażowego z Grupą Liebermana,
- 200 tys. zł w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko Z. Michalakowi.

10. Środki finansowe uzyskane z procesów sądowych oraz upłynnienia majątku Spółki w okresie likwidacji.

Spółka Art „B” posiada jednego wierzyciela, którym jest Bank Handlowo-Kredytowy SA w Katowicach w likwidacji.
Środki finansowe uzyskane w postępowaniu likwidacyjnym Spółki pozwoliły na bieżące regulowanie zadłużenia wobec Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji.

Na poczet spłaty zadłużenia przekazano - po przeliczeniu na dolary amerykańskie -
następujące kwoty:

- w roku 1992	-	30.272.552,44 USD,
- w roku 1993	-	14.654.110,09 USD,
- w roku 1994	-	5.391.644,13 USD,
- w roku 1995	-	4.456.093,13 USD,
- w roku 1996	-	186.408.228,66 USD,
- w roku 1997	-	1.282.746,72 USD,
- w roku 1998	-	1.091.733,73 USD,
- w roku 1999	-	642.808,13 USD,
- w roku 2000	-	1.859.602,33 USD,
- w roku 2001	-	179.454,86 USD,
- w roku 2002	-	150.392,02 USD,
- w roku 2003	-	165.559,87 USD,
- w roku 2004	-	168.256,58 USD,
- w roku 2005	-	247.705,56 USD,
- w roku 2006	-	189.055,67 USD,
- w roku 2007	-	164.373,24 USD,
- w roku 2008	-	6.960.312,04 USD,
- w roku 2009	-	1.755.991,72 USD,
- w roku 2010	-	199.568,79 USD,
- w roku 2011	-	695.976,44 USD.

Ogółem spłacono do 31.12.2011 r. 256.936.166,15 USD,

co w przeliczeniu na PLN daje to kwotę 620.647.464,82 zł.

Szczegółowe dane w tym zakresie zawiera tabela spłat zadłużenia wobec Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji stanowiąca załącznik do niniejszego sprawozdania.

Art „B” Spółka z o.o.
Eksport - Import
w likwidacji
40-082 Katowice, ul. Sobieskiego 10
tel. 032 253 86 00, tel./fax 032 2589299

LIKWIDATOR SPÓŁKI ART „B”

Jerzy Cyran

Katowice, 12 marca 2012 r.

Lp.	Pozwany/dłużnik	K w o t a	Sąd/sygnatura	Stan sprawy na 31.12.2011 r.
1	2	3	4	5
1.	Grupa Liebermana <i>konto nr 292/14</i>	43.490.000 USD	Roszczenie dochodzone w drodze postępowania polubownego zgodnie z umową zawartą w dniu 29.08.1997 r.	<p>W związku z przyjęciem przez Sąd Najwyższy Izraela (orzeczeniem z 5.12.2010 r.) wniosku o zezwolenie na apelację złożoną przez Spółkę Art „B” od postanowienia Sądu w Hajfie z dnia 1.11.2007 r. unieważniającego orzeczenie I. etapu arbitrażu oraz odwołującego J. Lewita z funkcji arbitra, o czym szczegółowo Spółka informowała we wcześniejszych sprawozdaniach, niniejszym podaje się dalszy ciąg podjętych działań celem kontynuowania postępowania arbitrażowego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na przełomie czerwca i lipca 2011 r. Spółka Art „B” została powiadomiona, że zaakceptowani przez strony postępowania arbitrażowego oraz Sąd Najwyższy Izraela kandydaci do objęcia funkcji arbitra, a mianowicie emerytowani sędziowie Sądu Najwyższego Izraela Panowie Jakub Tirkel oraz Jakub Kedmi, odmówili pełnienia funkcji arbitra; - w lipcu 2011 r. strony postępowania arbitrażowego wystąpiły w wnioskami do emerytowanych sędziów: Ajoli Prokacia oraz ponownie do Jakuba Tirkela o podjęcie się funkcji arbitra; - sędzia A Prokacia odmówiła pełnienia funkcji arbitra, natomiast emerytowany sędzia Jakub Tirkel poinformował, że nie może aktualnie podjąć się funkcji arbitra z uwagi na fakt powołania do komisji badającej konflikt w sprawie „Statku Pokoju”. Sędzia J. Tirkel zaproponował, aby wrócić do rozmów po zakończeniu sprawy „Statku Pokoju”; - mimo, że strony postępowania arbitrażowego posiadały do

dyspozycji 14 emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Izraela, to tylko część z nich spełniała warunki do pełnienia funkcji arbitra, głównie z uwagi na wiek;

- w październiku 2011 r. w wyniku trudności czynionych przez Grupę Liebermana odnośnie powołania nowego arbitra z grona emerytowanych sędziów Sądu Najwyższego Izraela, Spółka Art „B” poinformowała pełnomocnika procesowego adw. I. Mirona, aby powołać nowego arbitra z grona emerytowanych sędziów sądów okręgowych Izraela;

- w dniu 10 listopada 2011 r. pełnomocnicy stron arbitrażu zaproponowali uzgodnioną kandydaturę nowego arbitra w osobie emerytowanego sędziego sądu w Hajfie Pana Dana Beina;

- Spółka Art „B” pismem z dnia 18 listopada 2011 r., po uprzednim uzgodnieniu kandydatury z Bankiem Handlowo-Kredytowym S.A. w Katowicach w likwidacji, w pełni poparła sędziego Dana Beina na funkcję arbitra, biorąc pod uwagę bardzo bogatą karierę zawodową oraz duże doświadczenie prawnicze;

- w dniu 7 grudnia 2011 r. Spółka Art „B” została poinformowana, że Grupa Liebermana nie wyraża zgody na powołanie emerytowanego sędziego sądu w Hajfie Pana Dana Beina na funkcję arbitra;

- w świetle powyższego zostało skierowane do pełnomocnika procesowego Spółki Art „B” adw. Itzaka Mirona pismo z 12 grudnia 2011 r. uzgodnione wcześniej z Bankiem Handlowo-Kredytowym S.A. w Katowicach w likwidacji zawierające między innymi następujące ustalenia:

- pilne skierowanie wniosku do Sądu Najwyższego Izraela o powołanie z urzędu nowego arbitra, biorąc pod uwagę trudności stawiane przez Grupę Liebermana,

- wstrzymanie się od rozmów dotyczących negocjacji ugodowych z Grupą Liebermana,
- poinformowanie Grupy Liebermana, że Spółka Art „B” nie jest zainteresowana zawarciem ugody,
- wyegzekwowanie od Grupy Liebermana przedłużenia terminu ważności gwarancji pieniężnej zabezpieczającej roszczenie Spółki, bowiem poprzednia gwarancja wygasa z dniem 31 grudnia 2011 r.

Konieczność podjęcia takich kroków wynika z dotychczasowego zachowania Grupy Liebermana, która nie jest – w naszej ocenie - zainteresowana kontynuacją postępowania arbitrażowego, co czyni bardzo skutecznie, torpedując powołanie nowego arbitra. Również wysyłane przez Grupę Liebermana sygnały, że jest zainteresowana rozmowami w sprawie zawarcia ugody, należy uznać za działania pozorowane, mające na celu maksymalne wydłużenie w czasie rozpoczęcia II. etapu postępowania arbitrażowego. O tym, że Grupa Liebermana nie jest zainteresowana negocjacjami ugodowymi świadczy fakt, że Spółka Art „B” nigdy nie otrzymała żadnego projektu ugody z jej strony zawierającego konkretne propozycje ugody. Świadczą też o tym odrzucone przez Grupę Liebermana sugestie zawarcia ugody proponowane im przez sądy w Tel Awiwie i w Hajfie oraz przez Sąd Najwyższy Izraela. Powołania nowego arbitra należy spodziewać się w I. kwartale 2012 r.;

- uzyskano dalsze przedłużenie terminu ważności gwarancji bankowej zabezpieczającej roszczenie Spółki w przedmiotowym postępowaniu arbitrażowym - do 30 czerwca 2012 r.;

- w dniu 22 grudnia 2011 r. Spółka Art „B” została poinformowana przez jej pełnomocnika procesowego adw. I. Mirona o złożeniu przez syndyka masy upadłościowej Meira

Bara pozwu do sądu w Tel Awiwie o roszczenie pieniężne wynikające z umowy zawartej pomiędzy Likwidatorem Art „B”, a „Informatorami” (A. Gąsiorowskim i M. Barem) w dniu 2.01.1996 r. odnośnie ujawnienia nowych majątków. Roszczenie skierowane zostało również wobec Grupy Liebermana.

Według orzeczenia arbitra J. Lewita zamykającego I. etap arbitrażu, które zostało utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy Izraela orzeczeniem z dnia 5.12.2010 r., wszelkie płatności na rzecz „Informatorów” obciążają Grupę Liebermana. Nadmienia się, że arbiter J. Lewit miał wątpliwości, czy w ogóle należy się płatność na rzecz „Informatorów”. Ostatecznie arbiter J. Lewit uznał, że przedmiotową kwestię winien rozstrzygnąć sąd. Spółka Art „B” w odpowiedzi zawnioskuje o oddalenie powództwa;

- w marcu 2012 r. został ostatecznie powołany przez Sąd Najwyższy Izraela arbiter – Prof. Icchak England.

Sprawa w toku.

Lp.	Dłużnik	K w o t a	Sąd/sygnatura	Stan sprawy na 31.12.2011 r.
1	2	3	4	5
2.	Andrzej GĄSIOROWSKI Bożena GĄSIOROWSKA <i>konto nr 206/091</i>	7.059.971,76	- Wyrok Sądu Okręgowego I Wydział Cywilny w Bielsku-Białej, sygn.akt I C 427/93; - Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie sygn. akt KM 1678/08	- Tytuł wykonawczy. Nastąpiło częściowe zaspokojenie ze sprzedaży ½ nieruchomości w Gdańsku-Osowa i samochodu osobowego. - W wyniku podjętych przez Spółkę w lipcu 2007 r. działań o nadanie prawomocnemu wyrokowi Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej z 16.06.1998 r. sygn. akt I C 427/93 klauzuli wykonalności także przeciwko małżonce dłużnika A. Gąsiorowskiego – Bożenie Gąsiorowskiej, jak również prowadzonego na wniosek Spółki z lipca 2008 r. postępowania egzekucyjnego odnośnie kwoty 245.534,17 zł zdeponowanej na rachunku Bożeny Gąsiorowskiej, w dniu 5.01.2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie przekazał na rachunek Spółki kwotę 16.245,19 zł (pomniejszoną o koszty egzekucji oraz opłatę egzekucyjną). Natomiast pozostała część (228.255,76 zł) zgodnie ze sporządzonym w dniu 7.11.2008 r. planem podziału kwoty uzyskanej z egzekucji, stanowi zabezpieczenie majątkowe na rzecz Prokuratury Okręgowej w Warszawie. W świetle powyższego w dniu 19.01.2010 r. został skierowany do Prokuratury Okręgowej w Warszawie kolejny wniosek o uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym i zwolnienie spod zabezpieczenia w/w kwoty (228.255,76 zł) na rzecz Spółki Art „B”. Pismem z 14.05.2010 r. Prokuratura Okręgowa w Warszawie wezwała Spółkę do uaktualnienia pełnomocnictwa radcy prawnego reprezentującego Art „B” w sprawie, wskazanie aktualnej wielkości zadłużenia Spółki wraz z określeniem

Pismem z 2.06.2010 r. przekazano Prokuraturze Okręgowej w Warszawie wymagane dokumenty wraz z oświadczeniem jedyne go wierzyciela Spółki, tj. BHK SA w Katowicach w likwidacji.

Ostatecznie pismem z 8.11.2010 r. Prokuratura Okręgowa w Warszawie powiadomiła Spółkę, iż „po zapoznaniu się z materiałami śledztwa, jak również informacjami uzyskanymi od ING Bank Śląski oraz Komornika Krzysztofa Biela uznano, iż na obecnym etapie postępowania nie jest zasadne uchylanie wydanego w powyższej sprawie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, którego przedmiot stanowią środki finansowe zabezpieczone na rachunku bankowym Bożeny Gąsiorowskiej”.

W tej sytuacji Spółka Art „B” pismem z 13.12.2010 r. wystąpiła do Prokuratora Okręgowego w Warszawie o podjęcie nadzoru nad przeprowadzonymi czynnościami podległego prokuratora.

Pismem z 11.03.2011 r. Spółka została powiadomiona o aktualności wyrażonego wcześniej stanowiska o braku zasadności uchylania zabezpieczenia majątkowego dokonanego na mieniu podejrzanego Andrzeja Gąsiorowskiego.

Z wnioskiem do Prokuratury Okręgowej w Warszawie w przedmiotowej sprawie wystąpił również pismem z dnia 26.05.2011 jedyny udziałowiec, a zarazem wierzyciel Spółki, tj. Bank Handlowo-Kredytowy SA w Katowicach w likwidacji. Wobec braku reakcji ze strony adresata, w dniu 28.11.2011 r. Bank wystąpił z pismem ponagląjącym do Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Działania podjęte

przez Bank nie spowodowały jednakże – jak dotąd – zmiany stanowiska Prokuratury w kwestii braku zasadności uchylecia zabezpieczenia majątku Andrzeja Gąsiorowskiego.

W międzyczasie postanowieniem z 3.11.2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie zawiesił na wniosek Spółki przedmiotowe postępowanie egzekucyjne.

W dniu 25.10.2011 r. Spółka skierowała do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie wniosek o podjęcie zawieszono postępowania egzekucyjnego, utrzymanie dokonanych w sprawie zajęć rachunków bankowych dłużników oraz zwrócić się do Prokuratury Okręgowej w Warszawie Wydział ds. Przestępczości Gospodarczej o udzielenie informacji co do aktualnego stanu postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygn. akt V Ds.123/98, a w szczególności, co do ewentualnej możliwości uchylecia zabezpieczenia majątkowego, którego przedmiot stanowią środki finansowe zabezpieczone na rachunku bankowym Bożeny Gąsiorowskiej. Postanowieniem z 10.11.2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Cieszynie podjął postępowanie egzekucyjne zgodnie z wnioskiem Spółki.

Sprawa w toku.

3. **Bogusław BAGSIK**

konto nr 206/090

37.374.226,40

- Wyrok Sądu Okręgowego I Wydział Cywilny w Bielsku-Białej, sygn. akt I C 1465/93;

- Wyrok Sądu Okręgowego II Wydział Cywilny w Warszawie, sygn. akt II C 1081/99;

- Zaspokojenie części wierzytelności nastąpiło ze sprzedaży obrazów na aukcjach, a także nieruchomości w Gdańsku-Osowa w oparciu o zawarte ugody;

- W dniu 24.11.2009 r. w „Gazecie Wyborczej” dodatek „Komunikaty” zamieszczono ofertę zbycia przysługującej Spółce wymagalnej wierzytelności od B. Bąsika w kwocie ponad 37 mln zł + odsetki zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej. Spółka otrzymała jedną ofertę

- Komornik Sądowy przy
Sądzie Rejonowym
w Piasecznie
sygn. akt KM 1850/09

zakupu przedmiotowej wierzytelności za kwotę 300 tys. zł.
Oferta nie była wogóle rozpatrywana z uwagi na uchybienie
formalne, jak również niski poziom zaoferowanej ceny
zakupu.

Wszczęto postępowanie egzekucyjne wobec dłużnika, w
wyniku którego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym
w Piasecznie dokonał zajęcia rachunku bankowego B.
Bagsika w ING Bank Śląski SA.
Postanowieniem z 24.05.2010 r. sygn. akt KM 1850/09
Komornik umorzył przedmiotowe postępowanie egzekucyjne
wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.
W toku przeprowadzonych czynności egzekucyjnych oraz
analizy innych akt zgromadzonych w sprawie ustalono, iż
dłużnik nie przebywa pod wskazanym adresem.
Poszukiwania Policji pozwoliły na ustalenie, iż obecnie
przebywa w Szwajcarii. Zapytania kierowane do urzędów niemieckich
doprowadziły do ustalenia majątku i źródeł dochodu na
terenie kraju. Dodatkowo Komornik wskazał, iż w jego
Kancelarii prowadzona jest również sprawa o alimenty, w
której występuje znaczna zaległość.

<p>4. Zenon MICHALAK konto nr 206/087</p>	<p>202.623,29</p>	<p>Komornik Sądowy Rewir XI przy Sądzie Rejonowym we Wrocławiu , sygn. Km 1030/03;</p> <p>obecnie: Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu sygn. akt III KM 2492/04 – KM 283/05</p>	<p>W dniu 21 grudnia 2010 r. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej odbyła się licytacja nieruchomości stanowiących lokale mieszkalne nr 5 i 8 położone we Wrocławiu przy ul. Trawowej 12 przy udziale dłużnika Zenona Michalaka. Licytację prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej w obecności i pod nadzorem sędziego. Cena wywoławcza wynosiła po 85 tys. zł za każdy lokal, natomiast najwyższa cena zaoferowana w trakcie licytacji za lokale wyniosła 220 tys. zł za lokal nr 5 oraz 210 tys. zł za lokal nr 8. Na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2010 r. Sąd wstrzymał ogłoszenie postanowienia o przybiciu nieruchomości objętych przedmiotową licytacją do czasu uprawomocnienia się postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 20 grudnia 2010 r. w przedmiocie oddalenia wniosku dłużnika o dokonanie ponownego opisu i oszacowania i w tym celu sprawę skierował do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Postanowieniem z dnia 16 maja 2011 r. Sąd oddalił skargę dłużnika na powyższe postanowienie Komornika Sądowego (z dnia 20 grudnia 2010 r.), a postanowieniem z 25 października 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu z 16 maja 2011 r. Z uwagi na przytoczone okoliczności uznano, że postanowienie Komornika, z powodu którego wstrzymano wydanie postanowienia o udzielenie przybicia uprawomocniło się z dniem wydania orzeczenia przez Sąd II instancji i nie zachodzą już żadne przeszkody w udzieleniu przybicia nieruchomości przy ul. Trawowej 12 we Wrocławiu (nr 5 i 8) na rzecz licytanta, który zaoferował za nie najwyższą cenę. Postanowieniem z 9.12.2011 r. sygn. akt I Co 1656/02 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej udzielił przybicia nieruchomości będących przedmiotem licytacji z dnia 21 grudnia 2010 r. na rzecz MAGNICA Spółki z o. o. we Wrocławiu za łączną cenę 430.000,00 zł.</p>
--	-------------------	---	---

Lp.	Dłużnik	K w o t a	Sąd/sygnatura	Stan sprawy na 31.12.2011 r.
1	2	3	4	5
5.	Maria RACZYŃSKA <i>Konto 206/57</i>	23.252,20	Ugoda z dnia 21.05.2002 r.	Splata w ratach na podstawie ugody.

SPLATA ZADLUŻENIA

452

przez Art „B” Spółkę z o.o. Eksport-Import w likwidacji w Katowicach
wobec Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji
według stanu na 31 grudnia 2011 roku.

Lp.	Splata w latach	Splata ogółem w PLN	w wplaty pieniężne w PLN	t y m : splaty niepieniężne w PLN	OGÓŁEM w USD
1	2	3	4	5	6
1.	1992	43.655.715,08	32.000.000,00	11.655.715,08	30.272.552,44
2.	1993	24.657.044,21	24.576.400,00	80.644,21	14.654.110,09
3.	1994	12.123.821,58	12.100.000,00	23.821,58	5.391.644,13
4.	1995	10.800.411,67	9.800.000,00	1.000.411,67	4.456.093,13
5.	1996	484.141.292,77	484.134.449,64	6.843,13	186.408.228,66
6.	1997	4.030.531,80	4.010.000,00	20.531,80	1.282.746,72
7.	1998	3.809.282,08	3.800.000,00	9.282,08	1.091.733,73
8.	1999	2.576.994,05	2.567.405,30	9.588,75	642.808,13
9.	2000	7.740.897,10	7.636.826,00	104.071,10	1.859.602,33
10.	2001	735.676,30	725.000,00	10.676,30	179.454,86
11.	2002	612.158,46	575.000,00	37.158,46	150.392,02
12.	2003	643.899,38	628.000,00	15.899,38	165.559,87
13.	2004	612.262,00	600.000,00	12.262,00	168.256,58
14.	2005	800.878,36	780.000,00	20.878,36	247.705,56
15.	2006	583.472,71	575.000,00	8.472,71	189.055,67
16.	2007	465.894,58	450.000,00	15.894,58	164.373,24
17.	2008	14.278.917,88	14.257.469,73	21.448,15	6.960.312,04
18.	2009	5.793.311,39	602.935,64	5.190.375,75	1.755.991,72
19.	2010	600.341,49	595.000,00	5.341,49	199.568,79
20.	2011	1.984.661,93	1.979.378,00	5.283,93	695.976,44
OGÓŁEM		620.647.464,82	602.392.864,31	18.254.600,51	256.936.166,15

Uwaga: wielkość splat ogółem, splat o charakterze niepieniężnym oraz splat ogółem w przeliczeniu na dolary amerykańskie dot. 2009 r. została skorygowana w oparciu o postanowienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2011 roku sygn. akt III SA/GI 471/09 oraz interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 5 września 2011 r. znak IBPP1/443-1215/11/AS związanych z transakcją przeniesienia własności ruchomości (tzw. kolekcja obrazów Art „B”) zamiast zapłaty przeprowadzonej w maju 2009 r.

462

SĄD REJONOWY
Katowice - Wschód
w Katowicach
40-040 Katowice, ul. Lompy 14

GRZYBCZYK KAŁUŻA KAMIŃSKI I PARTNERZY
Radcy Prawni Spółka Partnerska

Wpł. 2012 -10- 19

Katowice, dnia 17 października 2012 r.

godz.
zał.

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach
Wydział X Gospodarczy
Ul. Lompy 14
40-040 Katowice

WNIOSEK O POSZUKIWANIE AKT

Niniejszym, zwracam się z prośbą o poszukiwanie i udzielenie informacji dotyczącej akt upadłościowych spółki Art „B” Eksport – Import z siedzibą w Katowicach (w likwidacji o dawnym numerze RHB 13364, KRS 0000147875 dotyczących lat 1996 oraz 1997, które powinny znajdować się w tutejszym sądzie. Dostępna w Sądzie dokumentacja spółki Art „B” obejmuje lata 1991- 1996 i następnie od 1998 r. do dnia dzisiejszego. W szczególności istotne są dokumenty takie jak roczne sprawozdanie z likwidacji, opinie biegłych rewidentów oraz rachunek zysków i strat. Zgodnie z informacją uzyskaną w tutejszym Sądzie akta były przenoszone z Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej, skąd mogą wynikać ewentualne braki w dokumentacji.

Bardzo proszę o uwzględnienie mojego wniosku.

Z wyrazami szacunku,

Radca prawny Michał Grzybczyk

SĄD REJONOWY KATOWICE-WSCHÓD
w Katowicach
Wydział VIII Gospodarczy
Krajowego Rejestru Sądowego

Katowice, dnia 04.12.2012r.

Sign. akt KA VIII NS REJ KRS 12695/12/656
KRS 147875
Wasz znak

**GRZYBCZYK KAŁUŻA KAMIŃSKI
I PARTNERZY RADCY PRAWNI SP. P.
UL. CHORZOWSKA 50
40-121 KATOWICE**

=====

Sąd Rejonowy Katowice-Wschód Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w odpowiedzi na pismo z dnia 17 października 2012r. (wpływ do Sekretariatu Wydziału w dniu 13 listopada 2012r.) dot. „Art. „B” Eksport – Import z siedzibą w Katowicach informuje, że po przeszukaniu sekretariatów oraz archiwum tut. Sądu nie odnaleziono sprawozdań finansowych za lata 1996 oraz 1997r.

Z Upoważnienie Kierownika Wydziału

SPŁATA ZADŁUŻENIA

przez Art „B” Spółkę z o.o. Eksport-Import w likwidacji w Katowicach
wobec Banku Handlowo-Kredytowego SA w Katowicach w likwidacji
według stanu na 31 grudnia 2010 roku.

Lp.	Spłata w latach	Spłata ogółem w PLN	w wpłaty pieniężne w PLN	t y m : spłaty niepieniężne w PLN	OGÓŁEM w USD
1	2	3	4	5	6
1.	1992	43.655.715,08	32.000.000,00	11.655.715,08	30.272.552,44
2.	1993	24.657.044,21	24.576.400,00	80.644,21	14.654.110,09
3.	1994	12.123.821,58	12.100.000,00	23.821,58	5.391.644,13
4.	1995	10.800.411,67	9.800.000,00	1.000.411,67	4.456.093,13
5.	1996	484.141.292,77	484.134.449,64	6.843,13	186.408.228,66
6.	1997	4.030.531,80	4.010.000,00	20.531,80	1.282.746,72
7.	1998	3.809.282,08	3.800.000,00	9.282,08	1.091.733,73
8.	1999	2.576.994,05	2.567.405,30	9.588,75	642.808,13
9.	2000	7.740.897,10	7.636.826,00	104.071,10	1.859.602,33
10.	2001	735.676,30	725.000,00	10.676,30	179.454,86
11.	2002	612.158,46	575.000,00	37.158,46	150.392,02
12.	2003	643.899,38	628.000,00	15.899,38	165.559,87
13.	2004	612.262,00	600.000,00	12.262,00	168.256,58
14.	2005	800.878,36	780.000,00	20.878,36	247.705,56
15.	2006	583.472,71	575.000,00	8.472,71	189.055,67
16.	2007	465.894,58	450.000,00	15.894,58	164.373,24
21.	2008	14.278.917,88	14.257.469,73	21.448,15	6.960.312,04
22.	2009	6.933.989,39	602.935,64	6.331.053,75	2.177.840,09
19.	2010	600.341,49	595.000,00	5.341,49	199.568,79
OGÓŁEM		619.803.480,89	600.413.486,31	19.389.994,58	256.662.038,08